

Ăn cơm Tàu, nhà Tây, lấy vợ Nhật

Tác Giả- Đào Hi&#u

Thứ Sáu, 26 Tháng 8 Năm 2011 07:52

Cơm Tàu thì tôi ăn nhiều, nhà Pháp, nhà Mỹ tôi cũng từng ăn, còn vợ Nhật? Chà! vợ gả n b n m i năm nay, tìm m t cô v Vi t còn b ch e, dào đầu ra v Nhật?

[nh minh ha \(Wikimedia Commons\)](#)

Nghe ông bà kể lấy vợ Nhật sống ng m. Mình đi làm v, ng i ph e cho nó c i giày, xong nó đi pha n c cho mình t m. Mình ăn c m nó qu m t bên nó h u, có mi ng ngon v t l nó g p b vô chén, mình uống trà, nó dâng c hai tay m i.

C cho nh ng l i đ n đ i này là có th c đi, thì l y m t cô v nh th đã s ng ch a?

Đi ăn c tôi r t s p h i g p th c ăn b vô chén ng i khác, nh ng b ng i ta g p th c ăn b vô chén mình còn đáng s h n. Heo quay ch ng h n, tôi r t n, nh ng v phu nhân kia l i v a g p m t mi ng to t b đ t vào chén c a tôi. Ăn thì không n i, mà b đi thì m t l ch s . N u cô v ng i Nhật mà th ng xuyên làm nh th thì có gì là hay? Còn chuy n v qu tr c m t dâng trà cho ch ng nghe cũng l, nh ng – n u có v - tôi l i thích làm ng c l i. Trên đ i này không có gì thú v b ng qu l y m t m nhân, lúc y lòng ta b i h i xúc đ ng, n c m t ta trào ra nh su i, toàn thân ta t a hào quang nh đ c “Ph t đ ”. Nh v y xem ra tôi không thích l y v Nhật r i.

*

Còn chuy n ăn c m Tàu? Ch c các b n còn nh T Hi Thái H u đã t ch c m t b a ti c có m t không hai trên th gi i đ th t đ i S th n 8 n c: Nga, Pháp, M, Anh, Hà Lan, B Đào Nha, Ý, Đ c t i B c Kinh. B a ti c kéo dài 7 ngày đêm. T đ em 30 tháng ch p năm Nhâm Thân (1873) đ n n a đ em m ng 7 T t Quý D u. B a ti c y quy t m i tinh hoa c a ngh thu t m th c Trung Qu c.

Tháng 2 năm 1972, khi tổng thống Nixon sang thăm Trung Quốc, ông cũng đến thăm thành phố Chu Ân Lai để món thịt bò xào lá trà đến đây. Đó là trà Long Tĩnh ở Hàng Châu. Tôi có đến thăm các đồi trà ở đó và cũng đến thăm nhím thịt tách trà thành hương của làng Long Tĩnh huyện Thọ Xuân này, ăn nhím y cái lá trà tươi – thịt đến dùng để xào với thịt bò để tổng thống Nixon – thịt quả thịt là có hương vị đến đây.

Nhưng quan chức của làng trà Long Tĩnh báo rằng trà ở đây chỉ đến hái vào khoảng từ năm giờ sáng đến bảy giờ sáng vì đó là lúc cây trà vừa ra nụ, trên những lá trà còn đọng những giọt sương. Lá trà là đến, giọt sương là âm. Trên một lá trà phải có hai yếu tố âm đến hòa hợp như thịt nhím đến phép hái.

Nhưng không phải ai cũng hái đến. Trà ở làng Long Tĩnh phải do những thi u đến trình hái thì mới giờ đến cái hương vị cao quý, tinh khiết của nó. Ôi, đó là chuyện về với của người Tàu. Hồi xưa má tôi thường nói: Người Hàn Quốc thích to ra bị käch, còn người Trung Quốc thì thích to ra huyện Thọ Xuân. Quả không sai. Nhưng dù có huyện Thọ Xuân hay không thì Trà Long Tĩnh cũng là thịt đến đến đây.

Trên lý về cơm Tàu mà tôi đã “ăn” sáu thành phố bên Trung Quốc. Thịt ra tôi có “ăn” đâu. Tôi chỉ “nhóm thịt”. Tôi sao nhưng món ăn made in China thì thịt tươi như khách sạn sang trọng này lý hoàn toàn khác xa với những món ăn Tàu ở Chợ Lớn hay ở China Town tại New York, tại San Francisco?

Mười lăm ngày, bốn mươi lăm bữa ăn là bốn mươi lăm ngày kinh hoàng của tôi. Bởi vì nó toàn rau luộc mà cũng xäi thì có gì mà hấp thụ! Cá cũng luộc, gà cũng luộc, thịt cũng luộc, tôm cua cũng luộc... chỉ có đến một món không luộc là CäM. Và tôi đã ăn cơm với muối tiêu suốt mười lăm ngày. Một cô bạn näy ra sáng kiến. Cô rót cho tôi một tô nước trà. Thay canh sao? Không phải. Để nhúng thịt ăn với rau mà trước khi ăn. Good Idea! Quả nhiên đó là ý hay. Nhưng ăn chung mà làm cái trò đó hơi bất lịch sự. Tôi đi siêu thị mua một ký táo. Bữa trưa ăn cơm với muối tiêu và táo. Nhưng lòng tôi không thể nguôi đến nỗi nhím. Nhưng món mà người Tàu ở Chợ Lớn đã cho tôi ăn đâu rồi? Nhưng đĩa cơm chiên hơi sän tuy vậy mà người Tàu ở San Francisco để tôi đâu rồi? Nhưng món Địch Mä đến đến mà tôi đến thăm thành phố New York sao tại chính quê hương của bà Tô Hy lý không có?

*

Nhà Tây thì sao? Theo cách hiểu thông thường thì đó là những ngôi biệt thự của Pháp, có nhiều mái, nhiều góc gác, có sân vườn. Ở đường Rez-de-chaussée có hầm rượu, phía trên cùng, sát mái nhà, có Grenier. Tầng dày bốn năm tầng xây bằng gạch đất nung và vôi, phòng cao bốn tầng rộng rãi, cửa lớn cao ba tầng, cửa sổ cao hơn hai tầng.

Còn theo cách hiểu bây giờ thì “nhà Tây” bao gồm cả nhà M, mặc dù nhà M và nhà Tây khác nhau rất xa.

M - trung tâm thành phố lớn toàn là cao ốc năm bảy chục tầng - những khu dân cư đều là biệt thự. Người M thích thay đổi nhà những người ta thay đổi xe vì họ không xây nhà kiên cố như dân châu Âu. Nhà M xây bằng gạch, kết cấu những nhà giá trị triệu đô la cũng xây bằng gạch những rất chắc chắn, đầy đủ tiện nghi và sang trọng. Nhìn từ bên trong không ai biết đó là nhà gỗ. Sàn nhà trệt tầng trệt, tầng hầm (basement) cũng trệt tầng trệt. Tầng và tầng nhà sơn nước phẳng lì như kính, tất cả các cửa đều làm bằng nhôm hoặc gỗ quý. Bên ngoài nhà là sân cỏ xanh và landscape trồng hoa kiếng.

Nhà của Tây là những mái ấm thơm tiên. Họ ở trong rừng, dưới những thung lũng xanh đầy bóng mát và tiếng chim. Có lần tôi đi dạo trong một khu dân cư ngoại ô thành phố New York. Đó không phải là cõi trần gian nữa, mà là thiên đường, với rừng cây, đồi cỏ, thảm hoa, mặt nước quanh những biệt thự xinh xắn như trong truyện thần tiên, mọi vật mình thấy sao mà khoáng cách giữa dân của họ và dân của mình xa vời đến thế!

*

Việt Nam, tất cả các thành phố lớn cũng có những nhà Tây, những đồi đa số nhân dân nhà của xuê nh xoàng, thiếu thốn, cho nên nhà Tây đối với dân mình là một món xa xỉ. Những còn cái ăn thì chắc chắn ai đã hưởng. Tôi đã đi nhiều nơi trên thế giới nhưng không thấy đâu có món ăn ngon và phong phú và ngon lành như ở Việt Nam. Còn chuyện lấy vợ thì hạnh phúc hay không phụ thuộc vào tình yêu chứ không có gì phải ngại cho đến một cô vợ Nhật.